

هپاتیت نوع B

ابتلا به این نوع هپاتیت، عوارض بی شماری دارد. از این رو اهمیت شناخت آن، بسیار بالاست. راه های انتقال این ویروس عبارتند از :

مادر به جنین

به ویژه اگر مادر در ماه سوم بارداری آلوده شده باشد، احتمال انتقال بیماری به جنین بسیار بالا است.

تماس جنسی

ترشحات بدن (از جمله بزاق، مدفوع، صفرا، اشک و مایع منی به عنوان یکی از منابع انتقال ویروس مطرح هستند).

از طریق خون

از راه خون، استفاده از سرنگ مشترک در معتادان تزریقی و یا فرو رفتن سوزن آلوده به ویروس به طور اتفاقی در پوست افراد سالم و استفاده از تیغ های آلوده است.

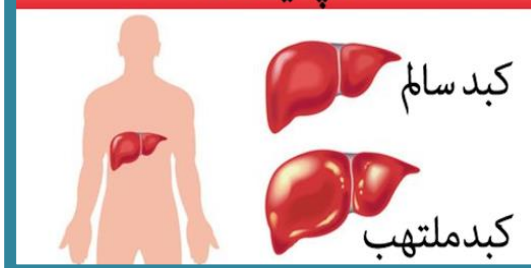
بعد از آلوده شدن به ویروس هپاتیت B سه مشکل بالینی رخ می دهد :

- اولاً علائم دیده نمی شود.
- ثانیاً مانند هپاتیت A علائم به صورت حاد یعنی ضعف، بی اشتها و زردی پیش رونده بروز می کند.

هپاتیت نوع A

این نوع هپاتیت، توسط یک ویروس شدیداً آلوده کننده و مسری ایجاد می شود و از طریق تماس های نزدیک قابل انتقال است. عمده ترین انتقال آن از طریق دهانی - مدفوع می باشد. یعنی در مناطقی که بهداشت رعایت نشده و پس از توالت رفتن، دست ها با آب و صابون شسته نمی شود و با همان دست غذا خورده می شود، این ویروس به راحتی انتقال می یابد. همچنین در اثر آب، غذا ها و شیر آلوده و همچنین در اثر خوردن صدف و گوشت نپخته ماهی انتقال می یابد. در زمانی که علائم بیماری و زردی بروز کرد، فرد فقط باید استراحت کند تا ویروس توسط دفاع سیستم ایمنی بدن مهار شود و به تدریج التهاب کبدی به وضعیت سابق برگردد. نکته قابل ذکر این است که هپاتیت A به هیچ نوع درمان دارویی احتیاج ندارد.

هپاتیت A

هپاتیت نوع

A - B - C - D

واحد بهبود کیفیت - آموزش

بهار ۱۴۰۴

هپاتیت نوع D

فقط در بیمارانی که به صورت طولانی ناقل ویروس هپاتیت B هستند، بروز می کند. علائم این بیماری مشابه سایر هپاتیت های ویروسی است، با این تفاوت که سیر شدیدی دارد و گاهی سبب تخریب کامل کبد و مرگ می شود.

از آنجایی که در قرن حاضر، ایدز و هپاتیت B دو بیماری لاعلاج هستند. باید به آن ها توجه بیشتری کرد. زیرا ویروس ایدز در خارج از بدن تنها ۳۰ ثانیه زنده می ماند، اما ویروس هپاتیت B در خارج از بدن ۲ الی ۳ ساعت زنده است. از این رو احتمال آلودگی به این ویروس بیشتر خواهد بود. نکته مهم اینجاست که اگر درمانی برای این دو بیماری نیست، اما برای بیماری هپاتیت B واکسن هایی در سه نوبت وجود دارد که انسان را از این بیماری خطرناک مصون می سازد.

همچنین در صورتی که مادر بارداری مبتلا به هپاتیت باشد، لازم است نوزاد را علاوه بر دریافت ایمونوگلوبین و واکسن هپاتیت بدو تولد، در ۹ تا ۱۵ ماهگی نیز برای دریافت واکسن هپاتیت به مرکز بهداشتی درمانی به همراه بیاورند.

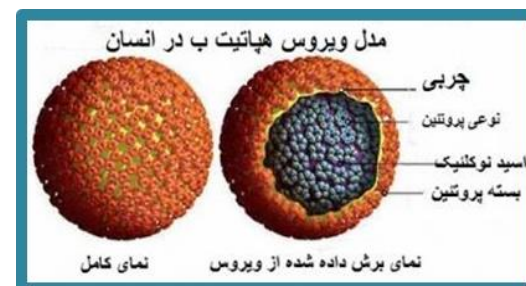
هپاتیت نوع C

راه انتقال این نوع ویروس، اغلب به وسیله تزریق است. البته در کشور ما انتقال این نوع از هپاتیت از طریق فرآورده های خونی بسیار کم شده است، زیرا کنترل می شوند. راه پیشگیری از این نوع از هپاتیت، این است که معتادان تزریقی یا اعتیاد خود را ترک کنند و یا از روش دیگری برای استفاده از مواد مخدر استفاده کنند. قانونمندی و عدم تجاوز به حریم خانواده و فعالیت های جنسی سالم نیز، از راه های پیشگیری است.

• ثالثاً آنتی ژن ویروس در بدن باقی می ماند و اشکال مزمن بیماری اتفاق می افتد و بعداً با فعالیت مجدد ویروس، علائم هپاتیت بروز می کند.

گاهی باعث ایجاد سرطان در کبد می شود. گاهی با بروز علائم هپاتیت حاد، زردی آنقدر زیاد می شود که روی عملکرد طبیعی مغز تاثیر گذاشته و باعث علائم خواب آلودگی و عدم هوشیاری می شود و به علت تخریب سلول های کبدی، زمان انعقاد خون به شدت طولانی می شود و خونریزی های مختلف در نواحی متفاوت بدن مثل خونریزی لثه، مخاط ها و پوست اتفاق می افتد که وضعیت بیمار، بسیار خطرناک و مرگبار می شود.

در افراد بدون علامت، که بصورت مزمن و طولانی ویروس را در خون حمل می کنند، از راه های گفته شده به افراد سالم انتقال می یابد.

نکته مهم آن است که درمان خاصی برای این بیماری هنوز کشف نشده است و ابتلا به این نوع از بیماری ویروسی مرگبار است.